

Maisi värvikaid sorte on põnev kasvatada.

Värvikas mais

Aiamaal kõrguv mais on tore kultuur: tema tõlvikud on noorelt väga magusad ning tal on põnevaid värvikaid sorte.

Varem kasvatasin vaid kollaste teradega suhkrumaisi (*Zea mays* L. subsp. *mays* Saccharata rühm), aga internetis ringi tuulates leidsin, et on olemas ka väga vahvaid värvilisi sorte. Loomulikult tekkis mul soov neid proovida.

Eesti aianduspoodidest ei õnnestunud kuidagi maisi värvikaid sorte hankida, eks siis tuli netist tellida. Eriti hea valik on Šveitsi ja Saksamaa veebipoodides.

Võin oma kogemuste põhjal öelda, et värviline mais kasvab kohati isegi paremini kui tavaline kollane.

Värviliste sortide tõlvikud on tihthepeale väiksemad ja jõuavad seetõttu meie kliimas valmida. Värv hakkavad nad siiski muutma alles siis, kui saavad küpseks.

Maais on kasvanud minu aiamaal Saaremaal Valjalas suhteliselt hästi, selle Mehhikost pärit teraviljaga pole erilisi probleeme olnud. Ka

pole kahjurid maisi vastu huvi ilmutanud.

Sel kevadel olid tugevad öökülmad, mis võtsid lehed klaasjaks. Aga taimed ei teinud sellest suurt väljagi ja kasvasid rõõmsalt edasi. Ainult mina sain asjata kurvastada, et nüüd olen neist ilma.

Saaki saab valikuliselt korjama hakata juba augusti lõpus, alustades kõige alumistest tõlvikutest ja aina ülespoole liikudes.

Meie pere sööb suhkrumaisi tõlvikuid lihtsalt niisama toorelt, nad on piimküpsena väga magusad. Vahel keedame neid soolvees ja sööme võiga, ka nii on nad väga head. Kõige rohkem maitseb mais aga meie pere küülikutele.

Lisaks maitsvatele viljadele on mais ka ilus taim, soovitan teda kindlasti ise kasvatada, sest selles pole midagi keerulist.

Taimed kasvatage ette

Maais armastab sooja ja päikest ning on suhteliselt põuakindel, veevajadus suureneb vaid õitsemise ja viljade kasvatamise ajal. Sobivaim kasvukoht on soe tuulte eest kaitsitud lõunakallak. Muld olgu kerge

ja sügavalt haritud, külmal märjal raskel savimullal ta kasvada ei taha.

Eesti lühikesel jahedal suvel maisiterad üldjuhul ei jõua valmida. Selleks et suve lõpus ikkagi saaks tõlvikutega maiustada, võiks istikud ette kasvatada. Kindlasti soovitatakse kasvatada aga värvilise tõlvikuga sordid, muidu ei jõua need sügiseks värvuda.

Mina kasvan taimed ette külmkasvuhoones. Leotan seemneid enne külvi umbes ööpäeva, siis idanevad nad 2–3 päeva kiiremini. Külvan seemne pottidesse ja kasvan seal 3–4 nädalat.

Välja saab maisitaimed istutada mai teisel poolel pärast öökülmaohtu möödumist. Istikud võiksid siis olla vähemalt ühe kuu vanused, nii on lootust korjata sügisel valmis tõlvikuid.

Maibile meeldib väga mulla kobestamine, esimest korda võiks seda teha 10 cm sügavuselt juba siis, kui taimel on 3–4 lehte. Kobestamise ajal on soovitatav eemaldada ka liigsed külgvõrsed. Maisi juurestik on tugev ning sageli tungivad juured maapinnale. Seda väldib muldamine.